

DAGBOEK VAN SEM

#Like
Me

Fran Vanseveren

Lannoo

www.lannoo.com
www.ketnetvoorouders.be
www.vrtmax.be
www.fabricmagic.com
www.de-leukste-kinderboeken.com

Registreer u op onze website en wij sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

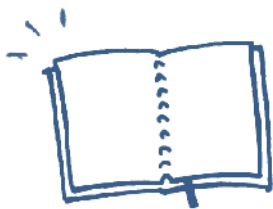
© Uitgeverij Lannoo nv / VRT/ Fabric Magic, 2026
ISBN 978 90 599 6386 3
D/2026/45/144
NUR 282/283

Tekst: Fran Vanseveren
Concept: FABRIC MAGIC
Illustraties: Inge Voets
Vormgeving cover : Studio Lannoo
Vormgeving binnenwerk: Mieke Smalle

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave zijn uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Zaterdag 30 augustus

Ruim je kamer op!

Dat zinnetje hoor ik nu al twee weken, elke ochtend, avond... eigenlijk steeds wanneer ik een van mijn ouders zie.

Maar goed, misschien moet ik ze bedanken, want dat eeuwige gezeur is het begin van Sem 2.0.

Schrijver Sem! Auteur van zijn eigen dagboek.

Tijdens het opruimen vond ik het dagboek dat ik van mama kreeg voor mijn tiende verjaardag. Leeg! Ik was toen duidelijk nog niet klaar voor een carrière als schrijver.

Maar nu wel.

Mijn hoofd lijkt trouwens een beetje op mijn kamer: overal rommel, half afgewerkte ideetjes, dingen die niet bij elkaar passen en rondvliegende gedachten. Misschien helpt dit dagboek om daar wat orde in te scheppen.

En als het écht goed gaat, ligt binnen tien jaar *Het dagboek van Sem, wereldkampioen surfen* in elke boekenwinkel. Zou iemand dat eigenlijk kopen?

Maar eerst, voor ik wereldberoemd word: kamer opruimen. Mama had een beetje gelijk toen ze het een 'zootje ongeregeld' noemde.

Tijd voor actie!

Zondag 31 augustus

Morgen 1 september?? Hoezo? Ik heb het gevoel dat de vakantie nog maar net begonnen is. Niet dat de zomer zo spectaculair was. Het leukst was sowieso het surfkamp in Spanje. Wat een golven! Voor de rest was het zalig om op de surfclub rond te hangen met mijn vrienden, vééééél te surfen en wat te werken in de Izzy Dizzy.

En Lio natuurlijk. Alles is leuker met haar erbij. In het begin van de zomer had ik eerlijk gezegd wat twijfels. Lio en ik?! Het kwam zomaar ineens. Maar hoe meer we samen zijn, hoe beter het voelt. ♡ ♡

Raoul kan het niet laten om af en toe een opmerking te maken. Oké, hij en Oscar zijn een leuk koppel, maar Lio en ik zijn dat toch ook?

Ik ben benieuwd hoe het zal zijn om straks met haar in de klas te zitten. Zal wel meevallen, hoop ik?

Oh ja, tijdens het opruimen vond ik onder een stapel kleren mijn rugzak. Ik moet er nog even mijn brooddoos uithalen... die er blijkbaar nog in zat van juni. Oeps. Ik hoop maar dat er geen muizen in zitten.

Snel de schimmel eruit wassen voordat mama vraagt waar mijn brooddoos is.

Maandag 1 september

De eerste schooldag is achter de rug... en ik leef nog! Hoera!

Het was eigenlijk best fijn om iedereen terug te zien, niet dat het lang geleden was: Raoul, Vic, Oscar, Lio en... Mia! Ik was al bijna vergeten hoe ze eruitzag.

De hele zomer met mijn vrienden rondgehangen, maar Mia? Nergens te zien. Slechts twee keer gespot, telkens met Manu erbij. Ik snap het natuurlijk wel. Ze heeft nog maar pas ontdekt dat hij haar donorvader is. Dat

moet heel... bijzonder zijn. Maar toch. Ik miste haar een beetje in de vriendengroep. Ik hoop maar dat ze me niet ontweek door wat er voor de zomer gebeurde.

De kus.

Zou ze die al vergeten zijn?

Ik in elk geval niet.

Vanmorgen bedacht ik dat het exact een jaar geleden is dat ik Mia voor het eerst zag. Toen ze haar *stinkende* – letterlijk – best deed om een onvergetelijke indruk te maken door met haar hoofd in een vuilnisbak te tuimelen.

Eerste schooldagen en Mia, geen topcombi. Vandaag zag ze eruit alsof ze net een waterballonnengevecht had verloren of uit een wasmachine kwam. Druipnat!

Maar goed, het was wel leuk om haar weer te zien. Ze had iets... speciaals.

Dinsdag 2 september

~~~~~

De leerkrachten hebben duidelijk hun vakantiemodus uitgeschakeld. Alsof zij zoveel zin hebben in het nieuwe schooljaar. Het is nog maar dag twee en het voelt al alsof we midden in de examens zitten. Verberght wil een toffe

leerkracht zijn, maar geeft morgen al een herhalingstoets van de leerstof van vorig jaar. Serieus?! Alsof ik daar nog iets van weet. 😐

Song vliegt er ook meteen in. Allemaal best, maar dat gaat moeilijk met één zielige gereedschapskist voor de hele klas. Het materiaal is allemaal verdwenen tijdens de zomervakantie.

Ik wil weer zomervakantie. Lieve golfjes: kom me halen!

Donderdag 4 september

Meisjes zijn vreemde wezens.

Sinds ik samen ben met Lio, is onopvallend over het schoolplein lopen blijkbaar geen optie meer. Vroeger keek niemand naar mij. Alle aandacht ging sowieso naar de knappe Raoul en de onweerstaanbare Oscar. Maar nu Lio en ik een koppel zijn, lijkt het alsof iedereen ineens naar mij kijkt. Terwijl, komaan... ik ben gewoon Sem. Wat is daar nu spannend aan?

Zaterdag 6 september

De eerste schoolweek: check! Nog... even rekenen... 42(!) weken en het is weer grote vakantie.

Nee, dit maakt mijn dag niet beter. Die begon sowieso niet goed: regen, onweer en windkracht 10. Dus surfen? Vergeet het.

Toen ik even lag te chillen, begon Louise de commentaren op de KL!K voor te lezen.

‘OMG, Sem is zo00 cute’

‘Love you Sem!’

‘NEW HOTTIE IN TOWN!’

Oké, eerlijk? Goed voor mijn zelfvertrouwen. Misschien ben ik dan toch niet zo gewoontjes als ik dacht?

Eigenlijk maakt het me niet veel uit. Lio vindt me leuk. Dat is genoeg.

Zondag 7 september

Oké. Groot nieuws (en een beetje gek): ik ga in maart naar Costa Rica voor het Internationaal Surfkampioenschap voor jongeren!

Vandaag riep mijn coach, Lars, me apart na de training. Hij zei dat ik 'talent' heb. Ik ben een van de zes geselecteerden in mijn leeftijdscategorie die mogen deelnemen. Kun je dat geloven??

Een ticket naar Costa Rica?! Voor een internationaal kampioenschap?! Ik?! Sem De Bruyn?! Waar hangt de verborgen camera?

Mama was zelfs een beetje ontroerd toen ze het nieuws hoorde en zei dat ze enorm trots op me was. Nu al. En papa kon het natuurlijk niet laten om er een flauw mopje over te maken, maar ik zag dat hij ook trots was.

Ik wil me bewijzen. Echt. Ik zie het helemaal zitten.

Maar eerst... heel veel trainen (nóg meer), een hoop voorbereidende wedstrijden en dan... hopen dat ik klaar ben voor de droombestemming van elke surfer: Costa Rica.

Duimen maar!

Dinsdag 9 september

We hebben nog steeds maar één gereedschapskist voor de hele klas! Ik word er gek van. In het begin dachten we: komt goed. Dat materiaal ligt ergens op zolder of zo.

Maar nu wacht ik al twee dagen om één stom boutje vast te draaien. Hoe moeten we ooit automecaniciën worden als er maar één kruiskopschroevendraaier is voor de hele klas?

Volgens Vleming moeten we dankbaar zijn voor wat we hebben. Dat wil ik best, maar waar is het materiaal gebleven? Die spullen kunnen toch niet gewoon verdwijnen?

Door die hele materiaalcrisis mochten we van Song een uurtje vroeger naar huis. In mijn geval: recht naar de surfclub! Als ik geen auto's kan fiksen, word ik wel top-surfer.

Zon, zee, geen leerkrachten in de buurt en een uurtje langer op mijn plank. We maken er het beste van.

Donderdag 11 september

Proficiat aan mezelf! Sem 2.0 schrijft nog steeds. Af en toe kan ik toch wel iets langer dan een week volhouden.

Nooit gedacht dat het zou lukken, maar het is best lekker om 's avonds mijn hoofd leeg te schrijven. Lio heeft liever dat we tot midden in de nacht berichtjes naar elkaar sturen. Maar wat is er mis met een lekker ouderwets stukje papier en een goede oude balpen?

Misschien schrijf ik Lio eens een echte brief. Een liefdesbrief.

Zou ze dat fijn vinden?

Vrijdag 12 september

Net het trainingsschema gekregen als voorbereiding op de wedstrijd in Costa Rica. Coach Lars laat er geen zand over waaien.

Ik heb nu een officieel schema (ik voel me al een echte pro):

Maandag: conditietraining

Dinsdag: surfles

Woensdag: core stability en kracht

Donderdag: surfles

Vrijdag: balans en core

Zaterdag: les of wedstrijd

Zondag: les of wedstrijd + analyse

Elke winderige dag: het water op!

Kortom: geen leven meer naast surfen.

Zaterdag 13 september

5 dingen die ik me afvraag:

1. Waarom willen meisjes mijn bril van mijn neus trekken? Vooral Lio eigenlijk...
2. Hoe komt het dat ik me zo 'bloot' voel zonder bril?
3. Beseft iemand dat ik zonder bril zelfs het puntje van mijn neus niet kan zien?

